

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ
ТА ДИЗАЙНУ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

КАФЕДРА СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проєкту:

«Шекспіріада»

Роль Дездемони за п'єсою Вільяма Шекспіра «Отелло, венеціанський мавр»

Мірошниченко Тетяна Олександрівна

здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність - 026 «Сценічне мистецтво»

ОП «Акторська майстерність та продюсування».

Керівник проєкту- старший викладач Кіно Віталій Анатолійович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

<https://youtu.be/QfcDUqrL6zk?si=7c7nLZExuicXAqv8>

Дездемона — персонаж п'єси Вільяма Шекспіра «Отелло, венеційський мавр». Переклад і значення імені "Дездемона" можуть бути різними в різних культурах: У давньогрецькому значенні ім'я Дездемона може перекладатися як "нещасна" або "нещаслива". Це походить від долі грецької Дездемони, яка

стала символом нещастя і трагедії в міфології. В італійському перекладі ім'я Дездемона має значення "невдаха". В арабській культурі ім'я Дездемона може бути перекладено як "дівчина з прекрасною шкірою" або "дама з блиском". Це значення має зв'язок з арабським уявленням про красу.

Вона є дружиною головного героя, мавра Отелло, і однією з центральних фігур у п'єсі. Дездемона символізує невинність, чистоту і справжню любов, контрастуючи з темними темами ревнощів і зради, які панують у творі.

На початку п'єси Дездемона проявляє силу характеру і самостійність, коли вирішує вийти заміж за Отелло, незважаючи на те, що він чужинець і темношкірий. Її рішення протистоїть волі батька Брабанціо, що свідчить про її незалежність і мужність. Вона щиро кохає Отелло, підтримує його в усіх труднощах і прагне бути ідеальною дружиною.

Однак, протягом п'єси Дездемона стає жертвою підступних інтриг Яго, лейтенанта Отелло, який зумів переконати Отелло в її невірності. Через майстерно сплетені обмани Яго, Отелло починає вірити, що Дездемона зраджує його з Кассіо, молодим офіцером. Дездемона, не знаючи про плани Яго, намагається допомогти Кассіо, що ще більше підсилює підозри Отелло.

Мавр вирішує врятувати душу Дездемони вбивши її. Незважаючи на її намагання зберегти мир і гармонію, Дездемона не в змозі переконати Отелло в своїй вірності, розуміючи це вона свідомо лягає на «ложе смерті», до останнього подиху кохаючи Отелло, та залишаючись вірною йому. Її чесність і доброта стають зброєю в руках інтригана Яго. У кульмінаційний момент п'єси Отелло, вражений ревнощами і обманом, вбиває Дездемону, переконаний у її зраді. Лише після її смерті він дізнається правду про її невинність.

До кінця п'єси Дездемона втрачає свою колишню силу і стає трагічною фігурою. Її відчай зростає разом з нездатністю переконати Отелло у своїй невинності. Вона зберігає свою гідність і благородство, навіть перед обличчям смерті. У свої останні моменти вона продовжує любити і прощати Отелло, показуючи свою духовну чистоту і велич.

Дездемона — це втілення трагедії, невинної жертви ревнощів і маніпуляцій. Водночас, її образ уособлює чистоту і благородство, які не можуть бути затьмарені навіть найжахливішими обставинами.